

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 124. An sicut Raptus Matrimonium, ita quoque dirimat sponsalia, eàque reddat irrita inter Raptorem & Raptam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

ex hoc fine, in quantum constituat abductionem, est raptus causa matrimonii, Vincent. de Justis l. c. l. 4. c. 6. & ex eo Krimer. l. c. n. 511.

6. Quinto, venire hic nomine raptoris, non solum illum, qui physice rapit, sed etiam eum, cujus nomine, mandato, & ad ejus petitionem femina rapitur; ita ut matrimonium a mandante, petente cum ea initum, dum est in ejus potestate, sit invalidum, non vero initum cum ea a mandatario. Pirh. n. 23. Corrad. l. c. l. 7. c. 6. n. 51. Krimer. n. 518. Item is, qui rapuit motu proprio feminam, non ut ipse, sed alius cum ea contraheret matrimonium, valide contrahit cum ea liberè consentiente, etsi adhuc constituta sub potestate raptoris. Idem est de eo, qui raptori consilium praebeat; quia poena illa statuitur raptori, qui rapuit eo fine, ut ipse cum ea matrimonium contrahat, qualis non est ille consiliarius. Pirh. l. c. Sanch. l. c. n. 6.

7. Sexto incurri poenas raptui à Trident. statutas, adeoque & illam inhabilitatem contrahendi cum rapta matrimonium, quia haec est poena inter reliquas statuta, etiam si copula cum rapta non sit secuta; quia non punitur hac poena raptus commissus libidinis causa, sed factus causa ineundi matrimonii. Pirh. n. 24. Sanch. n. 8.

8. Octavo, incurri hoc impedimentum, etsi rapta causa contrahendi matrimonii nondum sit deducta ad locum destinatum; cum sufficiat, quod raptor violenter ex dicta causa eam abstraxerit in potestatem suam, utpote per quam violentam abstractionem jam est consummatum delictum raptus, & perfecte irrogata injuria libertati matrimonii. Pirh. l. c. Sanch. n. 10. Non tamen incurri, si de uno loco in alium moraliter diversum. V. G. de una camera in aliam abripiatur. Haunold. de jur. & just. Tom. 6. tr. 2. c. 2. n. 541.

9. Nono, incurri etsi femina violenter abducta, dein manens in potestate raptoris, liberè consentiat contrahere matrimonium; secus, si ab initio volens sit abducta, & dein mutata voluntate resistat abductioni. Pirh. n. 25. Sanch. n. 9.

10. Decimo, non incurri, si solum precibus importunis, vel etiam donis & pecuniâ inducta sit, ut consentiat sui abductioni; nisi forte preces illae ob adjunctas minas vel metum reverentialem aequiparentur violentiae; quia aliâ non est propriè raptus. Sanch. n. 11. Pari modo non esse raptum poenis Tridentini, adeoque dictae inhabilitati obnoxium, si dolo falsisque promissis abducatur, cum non sit violentia, censent Castrop. n. 15. citatis Sanch. eod. n. 11. Gutt. de mat. c. 86. n. 14. & 15. Pirh. num. 26. non obstante, quod dolus sufficiat ad poenas juri civili statutas; eò quod Trid. solis raptoribus inter reliquas poenas imponat dictam inhabilitatem, quales propriè non sunt, ubi abest violentia.

11. Undecimo, non incurri, si sponsa de futuro lubens invititis parentibus, tutoribus abducatur. Castrop. n. 14. Pirh. n. 28. juxta c. penult. de raptor. Secus esse, si sponsa de futuro renitens abducatur, eò quod adhuc laedatur libertas matrimonii, dum vi abducitur, ut matrimonium contrahat, tenent Pirh. l. c. Castrop. cit. n. 14. citans Sanch. d. 13. n. 15. Gutt. n. 22. contra Henric. l. 12. de mat. c. 14. n. 4. & 5. Less. l. 4. c. 3. n. 70. cum quibus sentire videtur Barbof. ad c. 6. de raptor. n. 4. citans pro hoc Rebell. de oblig. just. p. 2. l. 3. q. 12. n. 5. Farin. cit. q. 145. n. 88. Anton. Genueni, in pract. ecclesiast. q. 6. num. 91. & alios; ex quibus tamen aliqui id sic limitant; nisi sponsa haberet causam justam resiliendi à sponsalibus.

12. Duodecimo, non incurri hoc impedimentum, dum femina consentiens & volens abducitur, non tantum invitis parentibus, sed etiam iis invititis & renitentibus, ut probabilius docent Sanch. l. 7. d. 13. n. 13. Castrop. l. c. n. 12. Cönnick. cit. d. 31. du. 4. in fine. Less. l. c. du. 9. n. 70. Reginald. in foro penit. l. 22. n. 31. contra Henric. l. c. Gutt. l. c. n. 17. Farin. n. 121. Tusch. Tom. 6. v. raptor. concl. 5. Bonnac. & alios apud Barbof. in c. 6. de raptor. num. 3. Laym. n. 4. Pirh. n. 27. Quamvis horum posteriorum prior sententiam contrariam dicat non improbabilem, alter valde probabilem; siquidem dictum impedimentum latum est à Concilio in favorem matrimonii, ne femina invita & repugnans cogatur cum raptoe contrahere matrimonium; jam vero libertati matrimonii non obest illa parentum repugnancia, cujus proinde non meminit Concilium, sed solius puellae consensus.

Quaest. 123. Num etiam raptus viri factus à femina inducat dictum impedimentum.

R Esp. Si femina rapiat virum nolentem & contradicentem ad ineundum secum matrimonium hoc impedimentum uti & ceteras poenas à Tridentino statutas non incurri; eò quod non loquatur nisi de viro raptoe, & decretum poenale & correctorium extendi non debeat ultra expressa, tenent Pirh. l. c. n. 28. Sanch. cit. d. 13. n. 16. sic quoque ait Castrop. l. c. n. 16. poenas illas non extendi ad raptos feminas, quia jus non praesumit violentiam inferendam viro. Addit tamen, quod, si aliquando viro inferatur violentia, ea stante, non posse consistere matrimonium, secus ea cessante, tamen si extra potestatem raptoris non sit. De cetero locum quoque in hoc casu, dum nimirum mulier robusta & autoritate pollens causa matrimonii rapit virum. V. G. adolescentem timidum, esse decreto Tridentini, & incurri verè impedimentum raptus dirimens, tenent absolute Vinc. de Justis. de dispens. mat. l. 2. c. 18. a n. 75. Haunold. l. c. a n. 549. quos citat & sequitur Krimer. n. 522. eò quod licet dictum decretum odiosum sit & poenale loquens solum de raptoe, & non de raptrice, adeoque videatur non extendi ultra expressa, id tamen locum non habeat, quando ratio legis porrigitur etiam ad non expressa; in praesente autem casu ratio legis, quae est libertas matrimonii, aequè patet in femina rapiente virum, quam in viro rapiente feminam. Adde, quod, cum leges non ferantur de iis, quae rarissime contingunt, sed solum de frequenter contingentibus; rarissime autem mulier rapiat virum, ratio esse potuit, cur Tridentinum non expresserit hunc casum. De cetero probabilius esse feminas raptrices istiusmodi non incurere poenas alias ordinarias raptus, ait Pirh. ad tit. de raptorib. n. 12. citatis Claro §. raptus. n. 6. Menoch. de arbitr. cas. 291. n. 30. Sanch. d. 12. n. 25. Addit quoque in genere, Castrop. Concilium Trident. (intellige quò ad dictam inhabilitatem aliâque poenas) locum solum habere in iis locis, ubi receptum; aliâ standum esse juri antiquo c. fin. de raptorib. ubi illud statuitur, quòd rapta, etiam adhuc constituta in potestate raptoris, liberè tamen cum eo contrahat, valeat matrimonium.

Quaest. 124. An sicut raptus matrimonium, ita quoque dirimat sponsalia, eaque reddat irrita inter raptorem & raptam.

R Esp. Pari modo sicut matrimonium, ita etiam sponsa-